mãib⁹ gtractauit passiõis xpi ymagiñ in corde sce clare de monte falcone miraculose [illegible]matã. De illo quippe gparta sũt nõ hũano artifi[illegible]sed dino miraculo. crux. clauí. lancea. spongia. colũna. et flagella. Insup et ĩ corde illo ĩuenta sũt tres lapides puuli et rotondi, qui (vt dicebãt) si ĩ statera ponãtur et et pte altera pond⁹ equale coaptetur sublato vno adhuc duo sũt ponder⁷ eusdẽ cui⁹ et tres. sublat⁷ duob⁹ ecã vn⁹ equalis ẽ ponderis cui⁹ erãt oẽs tres sil'. ĩ quib⁹ insinuari videtur trinitas psonaz diuinaz et equalitas. qz nõ tres dij sũ vn⁹ est de⁹. et qual' pater. talis filij⁹. tal' spũsscius. De hoc ĩquit deuot⁹. Bernh⁹. Jhũ dulcis meoria dãs vera cordis gaudia. sed sup mel et oiã ei⁹ dulcis pũtia.

¶ Cõuers⁹ quidã habuit passionẽ xpi p lcõe mẽse.

Quidã cõuers⁹ ẽ. ¶ Ex discipulo ¶ XI.

Qdie requisitus a priore suo quid ĩ mẽsa cogitaret. eo q lcõez mẽse nõ intelligẽt. Rñdit. ego lcõez optimã habeo ĩ mẽsa. Cñ manducare ĩcipio cogito qualiter me filij⁹ dei sit ab angelo ãnũciat⁹. et ĩ vtẽo vgĩs de spũscõ gcept⁹. mẽtez ptractãs sic pmũ soluũ voluo. Deinde quõ angel' geñentib⁹ sit nat⁹. et pãnis ũiolut⁹. et ĩ presepio reclinat⁹. et ecce plectũ est secundũ soluũ. Jn hũc modũ peuro circũcisionez. adũctũ magoz. oblationẽ in templũ. baptismũ. ieiuniũm. passionẽ. resurrectionẽ. ascensionẽ. spiritussci missionẽ. tandẽez extremũ iudiciũ. Et tal' ĩquit ẽ lcõ mea quotidiana cui⁹ finis ẽ prandiũ.

¶ De tribus lrĩs. scz nigra. rubea. et candida. Ex

Duo germani vn⁹ cleric⁹. et ¶ discipulo. XII.

alter layc⁹ fuerũt ĩ quodã cenobio. Cũez aũt

cleric temp⁹ legendo et scribendo deduceret. Quadã die cleric frẽm suũ mtr[illegible]uit. Quo mot tõsumis cẽp⁹ tuũ. Qui rñdit. Ares lr[illegible]dici q̃s quotidie ĩ corde meo ꝟoluo. quaz ꝓma ẽ nigra. secda rubea. tercia vero candida. Qui cũ mquereret illaz lrãz noiã. Rñdit ꝓma ẽ petoz meoz ꝛcordatio que tãq̃ nigra et gnis sarcina me torquẽt et cruciãt. Secda est ꝛcordatio tui sal̃is redẽptoris mei quẽ in cruce ꝓ me miser peccatore de quũlib⁹ cruor⁹ sui corpis fudit tã misericor diter et abunde. Tercia est desideriũ celestiũ gaudioz. et coz qui sequũt⁹ in alb⁹ agnũ quocũq; ierit. Hijs au ditis lrãtus frater erubuit. sumẽs ex⁹ de trib⁹ lrĩs frĩs sui. oẽm suã sciam q̃ nichil reputãs ĩgemuit. et magis de cetero vitã suã in deuotione ꝓfecit. ¶ Abbatissa quedã fecit sibi passionẽ xp̃i legi ĩ agone. Ex cesario

Aput quedã abbatissa amatur et ve. ¶ xiiij.

patr̃ discipline regularis totiꝰ et norma iusti tie. q̃ cũ moritura eẽt. passionẽ dñi coram se legi facie bat. Cũq; ventũ fuisset ad illũ locũ. In manꝰ tuas cõ mendo spm̃ meũ. illico expirauit. Que cũ post mor tem eiꝰ cuidã sc̃imoniali apparuisset. et illa de statu eiꝰ sciscitabatur. ait. statim ĩ ista hora q̃ aĩa mea de corpe egressa ẽ euolauit ad celũ. Aliiq; sororꝫ statũ ĩ orõe apparẽs in spera. et sciscitanti de statu suo ait. cauẽdo vsiculũ illũ. Da iudicũ. Dicit audiuimus ita vidimꝰ ĩ ciuitate dñi vtutũ. nichilq; aliud loq̃s oculus sororis subtractus est. ¶ Passio xp̃i a pec catis reuocat q̃ ꝓtz ĩ cleico criminoso. Ex discipulo.

Quidã cleric⁹ vicijs carnis supatus. ¶ xiiij.

Qtẽnebat agẽ pmãm. Cui xp̃s crucifixus ap

parauit ſua vulnera oſtendendo dicēs. O neq̄ſſime cur nō attendis que pro te paſſus ſum. Cur ꝓpōmis tui capitis ornamēta mee coronatiōi. tue mutatoria veſtiū mee nuditati. tuas cātilenas meis ſuſpiriis et plāctibꝰ. cur tuā burſam et zonā meo lateri lanceato. tuas crotheas et aurea calcarea clauis manuū et pe dū meoꝝ. tuos cachinos et riſus fletibꝰ meis. Neaſ ſe ē enī vt dedit⁹ delitijs gtēnendo mea vulnera. et tandē morte eterna vulnereris. ℣ Juuenī oñdit xꝰ manus et latus et vulnera. Ex diſcipulo. xv.

Vueis quidā luxurioſꝰ mala ītentione ītrauit rube tum vbi erāt infimee mlieres. Cui occurrit dyabolꝰ dicēs. quo vellet. qui dixit ſibi ſuā intētionē. Cui dyabolꝰ. vade ante me qz bene tibi ſoluā tempe ſuo. Q' cū intraſſet vlteriꝰ. occurrit ſibi xp̄s ī habitu cuidā monachi. quo tendēt requiſiuit appellās eū filium. Et dixit iuuenis. Vos nō eſtis pater meꝰ. Cui mōchꝰ Certe tu es filiꝰ meꝰ. Rñdit cū indignatiōe q nō eſſet filiꝰ eiꝰ. Cui mōchꝰ opta cappa oñdit ei manꝰ latꝰ que ābo erāt cruentate ſicut apud crucifixū ſolet de pingi. Credis ergo q ego ſum pater tuꝰ. Cui ꝛeda mauit dicēs. Dñs meꝰ et deꝰ meꝰ. Tūc dixit ei xp̄s Vade confiteri. qz ille qui tibi occurrebat ante rube tū eſt dyabolꝰ. et expectat te q frangat ti collū tuū. Cui cū exiſſꝰ de ſilua cū ꝓpoſito confitendi dyabolꝰ eū non cognouit. Et ille ītrogans dyabolū dicēs. Quē tu expectas. Cui dyabolꝰ. Certe tu nō es. iſte erat totꝰ noſter. et m̄ data fuit ptās ſup eū vt ipm occiderem. tu vo alter es. Cui ītelligēs di miam cu ca ſe factā intrās clauſtz gfeſſꝰ ē et ſic ī bono vitā fi

Jniuit.

.C. ix.

E apostatā xp̄s p ostensionē vulnez reuocauit.

Vuemis quidā religionē mirās qui ī sclo fuerat delicate nutritꝰ. et iō vitā austerā sue religionis vix sustinē poterat. Damis eī erat miger. durꝰ. et vnū atre. difficilia et grāua videbant sibi oīa que fuerūt ordīs. Et iō petiuit a suo plato licētiā recedendi. dicēs se nō posse pati ordinē. Cui dixit platꝰ qui fuit vir discretꝰ. Frater vos nō potestis recedere qz pfessꝰ estis ī religionē ista. ꝫ habete ꝑfidentiā et fiduciam in deo. et togate eū vt possitis cū alijs sustinere qz forte asse dyaboli tēptatio ē. Ille acq̄euit breui tpe et ite reuertitꝰ ē et mūto habitu iuit ad selim. Cui eūti suā viā appuit xp̄s in spē iuuenis cuiusdā. et sequebatur eum p viam eandē. Ille aūt festinabat quasi desperatꝰ nescies quo deberet ire. Xp̄s aūt sequēs eū clamabat. Expecta me. Ille āt amplius currebat. Tūc dūs vocauit eū nōīe proprio dicēs ei taliter. Frater expecta me et ibo tecū. Tūc iratꝰ ille qui vocabatur frater et vereciūdabatur fil'admiratꝰ quis ei dixisset nomē suū et q̄ erat mō dus fortiꝰ cepit currē. et xp̄s altiꝰ cepit clamare. Tandē tedio victus expectauit eū. Et cū xp̄s ab eo quesiuisset quo iret. Rñdit. quid ad te. ego vadam ī viā meā vbi habeo facē sicut et tu. Tandē precibꝰ victꝰ dixit ei q̄ religionē suā dimiserat eat ibat ad selim. Tūc xp̄s eleuās vestem et brachiū. et latus discoopuit. et vidit ex vulnere lateris xp̄ī sāgiem effluere. et dixit ei. Reuitere ī locū tuū. et q̄n inuenies panē nimis durū et alia ti' grauia. iemge ī latus illud et eit ti' totū suaue. tūc ille redijt. et

postea sancte vixit. Vñ. Gregor⁹. Di passio xpī ad meōriā reducitur. michil ē q nō equo aiō tolleratur.

¶ Passio xpī liberat a tēptatiōe carnis. Ex disa

¶ Erat quidā religiosus qui fre. Ipulo. XVII.

quēter tēptabatur de petō carnis. tandē vi dens se nō posse durare venit ad ymaginē crucifixi ad quā sepe veniebat rogās xpm vt eū vellet ab hac tēptatione liberare. Et aut crucifixo q nisi cito liberaret eū dimissis vestib⁹ religios⁹ iret ad selm et suā concupiscentiam satiaret sicut alij miseri q' st' m seculo. Postq̄ hoc dixerat nocte segti ḡ iussic tēptatus ē. et tūc mane cū fletu fleris gemibus dicebat. Ecce vestes tue q pro nullo pcio petm in eis ḡmittere. postq̄ tu nō vis me iuuare exuo me Tūc exuit se vsq̄ ad vltimā vestē et posuit totū ad pedes crucifixi. Tūc crucifixus vocās eū ꝑ nomē dixit ei. frater accipe vestes tuas. q anteqū ꝑpt' hāc tēptationē te exire ꝑmittere potiꝰ iterū destendere. si nōn ēet. et pro te liberando morte ite rū sustinere. Tūc fr̄ respondēs dixit ei. Dñe post q̄ me tu vis iuuare et ego prius ꝑmittere me sus pende. q̄ te peccando mōlt' offendere scient. Et ita tūc a tēptatiōe liberat⁹ est q nūq̄ post modū sensit i carne talē grauē tēptationē et cōcupiscen tiam. Ex hoc apparet q̄ tū est bñficiū dñice passio nis quo a morte ꝑpetua liberati sum⁹. et adhuc q tidie a petō et a tēptatiōe liberam⁹. Vñ. Gregorius Nichil adeo resistit iaculo dyabolice suggestiōis q̄ freqūs meditacio dñice passiōis. ¶ Clericꝰ lubricꝰ post oīsionē vulnez xpī religionē intrauit. Ex

.C.X.

Hvit quidã deicꝰ lubricꝰ et. ℣ discipulo. ℣ xviii.
Hīmunde vite qui quotidie ꝓponebat gutereſe
et agẽ pnãm et tamẽ ſemp differebat et tardabt̃.
Cui apparuit dñs in forma ī qua crucifixꝰ fuit ī
viſione. oſtendẽs ei vulnera et ſagᷓnem dicẽs. Vide
quid pro petis tuis paſſus ſim in corpe meo. te et a
lios petores ad vocandũ et a petis ſoluendũ. Reu
tere ad me et ego ſuſcipiã te. Ꝺt̃ quã viſionem
motꝰ ītrauit religionẽ et ſancte vixit. ℭ Paſſio
xpi liberauit puellã a tẽptacõe carnis. Ex guil
Qvella nobilis ī amore cuiuſ. Lhelmo. ℣ xix.
Qdam iuuenis p ml'tos ãnos miro demonũ
ſtimulabatur inſultu. et tandẽ ad'o grauiter tẽp
tata ẽ vt ſomnũ et etiã cibi pdẽt appetitũ. Lardit
nocte quadã vt tanto demonũ agitaret² impulſu
vt ſupueniente aurora ſurgẽ cogitaret et clam ad
ire iuuenẽ qui in vicino morabat². Ner mora vt o
culos aperuit vidit xpm quaſi plagis recẽtib' cru
cifixũ lem' ſermonẽ ſibi dicentem voce paterna. Ne
diligis qꝫ ſum formoſꝰ. bonꝰ. dulcis. et generoſꝰ.
Ner vt dixit repente diſparuit. et puellã in õm
pace et gaudio et gratiarũactione ab oĩ tẽptacõe
liberam dereliquit. ℭ Sanctimonialis ũuenit
xpm crucifixũ ī ianuis. Ex cesario. ℣ xx.
Qvedam puella ſanctimonial' virgo a quodã
Qdeico verbis luxuriosis ſtimulata ītantum
ſuccenſa ẽ qꝫ ꝓmitteret ſibi qꝫ dicto ꝙpletorio veni
ret ad locũ ꝙuentꝰ. erat emĩ cuſtos ecclẽ. Dicto com
pletorio cũ quentꝰ aſcendiſſet dormitoriũ et illa ex
ire vellet de oratorio. ī ipõ oſtio xpm cum mãubꝰ m

cruce expansis stare ꝛspexit. Cui cū egressꝰ nō pa
reret ad ostiū qđ erat ī opposito cucurrit uta sucrē
sa fuit ī amote cleici vt pene michil adūteret quid
circa se diuinitꝰ agēretur. Cđ plura oēs ianuas
adijt et crucifixū in oībꝰ iuenit. Tūc p̄mū ad se
reuersa et territa dixit. Forte voluntas dei ē vt mꝰ
q̄ vadas. Dolita fuerat eadē virgo singulis diebꝰ
specialē quandā oracionē dicē de passione xpī. quā
diū in tanto periculo ēmūeranit visiom tam vtili.
Que tremēs ante ymaginē btē dei genitricis se p
straut de pcō suo veniam postulās. A qua cum
ymago facie ūteret. et illa obmixꝰ supplicaret pro
pius accedēs ymago manu maxillā eiꝰ percussit di
cens. Cuo vis ire fatua. vade ī dormitoriū tuūm
Tam fortis erat alapa vt ī terrā ruens sic iacer
vsq̄ ad tempꝰ matutinale. Cūq̄ signū dormitorio
sonarēt et illa ī oratorio nō pulsaret putātes eā
eē in oroē. vel pressam sopore. intrātes eccl̄iam et
multo defectu eam reperientes. Postq̄ reſocillata
loqui potuit. oīa que circa se gesta sunt ad honorē
dei et btē virgīs maīe gsororibꝰ suis recitauit. licet
grauis eēt alapa. prorsꝰ tamē a tēptacioē p illā
fuit liberata. ℣ Quidā mutilauerūt ymaginē
ihu xpī crucifixi. Ex cesario. LXXI.

Quodā tpe mt duas cognitiones militū tam gꝰ
ques iimicicie orte sūt vt se inuicem capent et
occiderēt. Die ergo quodam cū pluēs vnꝰ ptis con
uenisset in ecclesiam cuiusdā ville aduise parti per
quandā vetulam pdita sūt. Dederat ei eis signū
dicēs. q̄n intrauerint nolam trahant. Cđ cū fecis

.cc.xj.

set eccl̃am cū multitudine armatorz ingressi sup̃ ter/mes inuenerūt. Quo viso illi arrepti sacris ymagi/nib⁹ gladijs opposuerūt sperãtes sibi illaz būficia pari debere. ꝓtussores vo nullū sacro loco exhibentes honorẽ. nullã sacris ymaginib⁹ reuerẽtiã ita hostiũ cruorẽ sitiebãt vt ymagies oppositas mutilarent. Jpũq; crucifixi brachia p̃scinderent. et octo imlia i ec/clesia trucidarẽt. qđ sacrilegũ dure satis vindicatũ ẽ. Nam i breui tpe ab occisorz gsagĝneis occidentũ nũerosa mlt̃itudo sic gladio deleta ẽ vt vix duo sup̃ essent. Vetula vero que illos ꝓdiderat tpe messis mi/nio calore aeris suffocata est. Calistatus q̃/dam vulneraut ymaginẽ xpi. Ex cesario. XXII

Tpe discordie int̃ ottonẽ philippũq;. prouincialis in quodã oratoriũ satis curiose sua ad q̃satiq; transtulit. Quo cognito quidã potẽs ex pte adusa ad expugnandũ illud arietes machinasq; applicuit. Jlli vero qui dem⁹ erãt ymaginẽ crucifixi ligneã cont̃ hostes i quandã fenestrã posuerũt. sperantes q̃ ob illi⁹ veneratione loco ꝑcerent. Quidã vo de balista rijs de cruce nõ curãs. imo locanti illã indignat⁹ te/lam misit. sacrã ymaginẽ in brachio profunde vulne/rauit. Ipsa mirũmodũ antiq̃ renouant² miracula. Et admstar vene humane sãg̃is de loco vulneris ꝑpit stillare. Adhuc vulnis sãg̃inis et stigmata illic ondũ/tur. Timore igitur tanti miraculi ꝑdictus vir qui i exercitu eccl̃am inuaserat cruce signat⁹ ẽ et pmãin egit. Demel ei adhuc mõrtis in terris crucifixum atq; lancreat⁹ ẽ. Et cũ quotidie a malis. sedẽs ad dextrã pris se crucifigi ꝑ ypham ꝙquerit² dicens.

Et me crucifigitis. ¶ Quidē ppt camisiam vul
neraut ymaginē crucifixi. Ex guilhelmo. xxiii.

QVm eodem tpe otto contra philippū ascendēt
cū exercitu satellitib⁹ eius quādā ecclām intran
tib⁹. Vnus ex ill' crucifixū in eminenti loco positū pro
spexit. tecentā linea camisia multo studio textum.
vidit et scrupuit. Quē tū manu attingē nō potu
it. lancea insis ē extrahē. Et qz firmiter ymagīm
ānexa fuit. in diuersis locis illā pupugit. Dñs
ihs xps vere vt sibi fortiū ostenderet quid eius ymagī
ūurie vel gtēpt⁹ irrigat⁹. egit sua potētia vt de si
gulis pūctis omb⁹ sāgis emanarz. Qui quotidie a
malis hoīb⁹ iterū crucifigitur. Vñ. Rursum cruci
figentes filium dei. scz p petrū. ¶ Judi vulnera
uerūt ymaginē xpi crucifixi. Ex hugone de sanc
to victore. xxiiii.

APud sitiam in cuuita. Ite beruth quidā xpian⁹ sub ānua pensione
hospitiū hns. Ymaginē crucifixi uix̄ lectū in pare
te affixerat. et ibi orationes suas cōtinue faciebat.
Post ānū vo aliā domū locauit. et ymaginē ex
oblīuione dēliquit. Quidā aūt inde⁹ pdictā do⁹
aduxit. et die quadā aliū indeū de suis tribulib⁹
ad cōuiuiū inuitauit. Int epulas aūt ille ā mu
tatus fuerat tasu exercūspiciēs. ymaginē xpi insuā
parieti contuet⁹. et in illū qui se inuitauerat ira
fremēs est effectus. cur ymaginē ihu nazareni te
nere auderet comminatur. Ille aūt q pdictā yma
ginē adhuc nō vidisset iuramētis quib⁹ poterat af
firmabat. et illam (de qua dicebat) ymaginē pe
nitus ignorabat. Tūc ille placitū se simulās. vale

.cc.xij.

fecit. et ad principes sue gentis abiit illo ad uiderat et seruauit. Iudei ergo congregati. ad domū ei⁹ uenerūt. et uisa ymagine illiꝰ cōtumelijs duris afficiūt. et extra synagogā semiuiuū ꝓiciūt. Ymaginē uero pedib⁹ cōculcātes. tricta obprobria dnice passioīs renouauerūt. Cui uō latus lancea ꝓforassent ptinus sāg⁹ et aqua ubertim exiuit. et suppositū uas ipleuit. Stupefacti iudi sāgnē illi ad synagogā detulerunt. et oēs infirmi ex ipō munere ptim sanati sunt. Tūc iudi episcopo terre oia narrantes p ordinē. baptismū et fidē xpi uanimit⁹ susceperūt. Epūs aūt sāgnē illiꝰ ampull' cristallinis et uitreis cōseruauit. Xpianū cita ad se accersiri fecit. et quis tam pulchrā ꝙposuerat ymaginē ꝙsiuit. At ille dixit. Nychodem⁹ illā composuit. qui moriens dedit gamalielo. Gamaliel thadeo. Thadeus iacobo. Iacob⁹ symoni. ille deliquit in ihrlm usq ad excidiū urbis. Tūc oēs iudei synagogas ī ecclias consecrauerūt ꝓpt istud miraculū. Et rome cōsecrata ē eccl'a ī honore salnatoris ubi ampulla cum illo sāgne reꝙruatur.

Quidā quidā ymaginem xpi im gutture percussit. Ex discipulo. XXV.

Apud ystantinopolim iudei quidā ecclesiam scē sophie intrauit. et quandā ymaginē xpi ibidē conspexit. Cui se solū ibi considerās gladiū arripuit. et mox ī gutture effigiē xpi percussit. statimq; inde sāgs exiuit. et iudi faciē et totū caput aspersit. qui grauit' territus ymaginē accepit eāq; ī puteū proiciens aufugit. Quidā aūt xpian⁹ eidē obuiauit. sibiq; dixit. unde uenis iudee. aliquē hoiem occidisti. Et ille. falsum dicis. Cui rursus. Uere homicidiū perpetrasti et ideo sāgne as

donec inde a fidelibꝰ d negocio agit⁹ pe delata et inde ad patriā suā deducta / a quibꝰ ubi ad suc iud Hedmario deuenit hoc factū d'no scd. A. 10. Expūs hic mos defuit ut eccl ꝙseruarēt et ante eandē alia uia ꝙcurabant ꝓpt quod in dubio habent utrū o sint sancte uel ꝓfanē uandē uerū fidē de passione

persus es. Cui dixit iudeus. Vere dñs xpianoꝝ verꝰ deꝰ est. et fides eiꝰ firma p oiã comprobat. neq; ꝙ ei pcussi hoiem ꝑ xpi ymaginẽ et ẽtinuo saĝs de ip sius gutte emanaut. Duxit aũt iudeꝰ hoiem illũ ad puteũ et inde sanctã ymaginẽ extraxerũt. Pla gã aũt in gutture ymagis xpi (vt fertꝫ) adhuc ter mitur. Et iudeꝰ ẽtinuo bonꝰ xpianꝰ efficitur.

¶ Iudei in die pasce ceream ymaginẽ xpi vul

QVm iudei. V nera uerũt. Ex discipulo. XXVI.

In quadã ciuitate fecissent in pascue ymaginem xpi ceream. et eam clauis cruci affixissent. et lãcea pforassent. Apparẽs btã vgo conquerẽs xpianis de hoc. quare sustineret ꝙ adhuc in illa vrbe iudi filium ipi crucifigerent. Xpianam aũt domos iudoꝝ pene tranteꝫ. et eos capiẽtes. ũenerũt ymaginẽ et eius vulnera cruentata. Quo viso miraculo multi iudi ad fidem conuersi sunt.

¶ Xpus apparuit hemite ha bens aureã crucẽ sup scapulas suas. Ex discipulo.

QVidã hemita extitit sanctissime vite. XXVII.

qui instantissime dñm exorauit vt sibi ostẽde ret qd seruitiũ mt oiã seruicia sibi placẽt. Dz q mul tiũ valet deptcatio iusta assidua. Contigit quadã vice ei idẽ hemita eet in cella sua et orando deũ hono ret. audiuit cuiusdã pauperis vocẽ. de quo multũ ad miratus surrexit tẽptãs quid hoc eet. Et cũ exisset vidit hominẽ nudũ et pauperẽ frigore trepidantez. et crucẽ magnã sup se baiulantẽ. quẽ cũ vidisset dixit. Quis nã es tu. et vnde venisti. At ille respon dit. de celo veni. et ihs xps marie filiꝰ ego sum. Cui ille ait. O bone ihu quid hic facis coram me misero